

man beder mig om, er jo, at jeg skal lave en vejledning, som tager højde for alle enkeltafgørelser, og det er jo noget andet. Man beder om en vejledning til borgerne, men det, man henviser til, er et internt cirkulære til en myndighed, nemlig til kommunen, så tingene kan jo slet ikke sammenlignes.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Martin Henriksen (DF):

Det er i forbindelse med diskussionen om præcisering eller ikkepræcisering af EU-reglerne og i forlængelse af den diskussion, der har stået på et stykke tid, hvor regeringen og andre jo ønsker at afskaffe retsforbeholdet, mens jeg forstår, at andre ønsker at erstatte det med et udlændingeforbehold.

Med det retsforbehold, vi har i dag, kan man se, at der allerede er mulighed for, at nationale danske regler på udlændingeområdet kan blive underkendt af EU's instanser. Taler det så ikke mere for, at man kigger på, hvordan man kan udvide det nuværende retsforbehold, hvis man har den opfattelse, at udlændingepolitikken er et nationalt anliggende og dermed et anliggende for Folketinget i stedet for at gøre det stik modsatte, som regeringen og andre lægger op til?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu tror jeg, at jeg med formandens tilladelse vil foreslå, at vi holder os til beslutningsforslaget. En særskilt debat om forbeholdene skal vi nok komme med.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Martin Henriksen (DF):

Jo, men det er vel relevant at inddrage det i diskussionen, når vi hele tiden hører, at grunden til, at vi kan have en udlændingepolitik, der er fastsat af et flertal i Folketinget, er, at vi har et retsforbehold.

Nu siger regeringen, at den vil afskaffe retsforbeholdet og indføre noget, som vistnok er et udlændingeforbehold. Men når vi kan se eksempler på, at det retsforbehold, vi har i dag, og som regeringen vil afskaffe, ikke er godt nok til, at vi

på alle områder kan håndtere og fastholde en national udlændingepolitik, som er fastsat af et flertal i Folketinget, og man har den holdning, at den politik skal et flertal i Folketinget have lov til at fastsætte, er der så ikke noget, der taler for, at man burde gå i den modsatte retning af den, regeringen foreslår, og i stedet for at fjerne retsforholdet kigge på, hvordan man kan udvide retsforbeholdet?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:15

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes nu, regeringen ret klart har meldt ud om, hvad man mener om Lissabontraktaten og de forhandlingsresultater, man har opnået, som – synes jeg – jo er helt fantastisk flotte, og om, hvad man mener om forbeholdene.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til integrationsministeren. Jeg kan bekræfte, at det handler om beslutningsforslag nr. B 114, og jeg tror, at vi får rig lejlighed til at diskutere Lissabontraktaten de kommende måneder.

Så er det fru Karen Ellemann som ordfører.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Som ved det forrige beslutningsforslag står jeg også her på vegne af Det Konservative Folkeparti, da deres ordfører på området er forhindret i at deltage, og dermed er min ordførertale på vegne af både De Konservative og Venstre.

Beslutningsforslaget her er jo delt op i fire dele, og jeg har valgt sådan lige kort at kommentere dem del for del. Først og fremmest er der det uafhængige klagenævn for familiesammenføringer. Forslagsstillernes baggrund for at ønske et klagenævn er manglende retssikkerhed. Det mener Venstre på ingen måde er tilfældet. Som ministeren også sagde, er der i dag mulighed for at klage over en afgørelse fra Udlændingetjeneste til Integrationsministeriet, hvis afgørelse endvidere kan indbringes for domstolene og Folketingets Ombudsmand. Det er da i højeste grad retssikkerhed.

Det er samtidig værd at erindre, at klagemuligheden inden en eventuel indbringelse for domstolene egentlig ikke vedrører retssikkerheden, som jo netop består i, at man kan indbringe sagen for domstolene. Nej, fordelene ved klageadgangen er den hurtigere sagsbehandling, de